

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSA Jan Futro

w sprawie ze skargi P. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W.
z dnia 7 września 2001 r., sygn. akt VI RC (...) wydanego w sprawie z powództwa małol.

P. L. reprezentowanego

przez matkę J. L. obecnie G.

przeciwko Z. L. obecnie P. S.

o alimenty,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 maja 2010 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w W.

z dnia 22 września 2009 r., sygn. akt V RC (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 września 2009 r. Sąd Rejonowy w W. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia tego Sądu ze względu na niezachowanie przymusu adwokacko-radcowskiego obowiązującego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Pozwany P. S. złożył w dniu 12 października 2009 r. sporządzone osobiście zażalenie na to postanowienie.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wniesione osobiście przez pozwanego zażalenie należało więc uznać za niedopuszczalne.

W tej sytuacji należało orzec, jak w sentencji (art. 373 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).